

Zbigniew Lechowicz

Dmosin, woj. skierniewickie

Informator Archeologiczny : badania 14, 191-192

1980

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

komorowe i niszowe z ażurową płytką, niepolewane, zdobione motywami zwierzęcymi, heraldycznymi i architektonicznymi. Na uwagę zasługują okazy z alegorycznym przedstawieniem lwa stojącego nad powaloną antylopą i odpowiadającym treści przedstawienia, minuskułowym napisem "echeme dich".

Badania archeologiczne po rozpoznaniu przebiegu murów obronnych metodami geofizycznymi będą kontynuowane w 1982 r.

CZERSK, gm. Góra Kalwaria
woj. warszawskie
Stanowisko "Wzgórze Zamkowe"

patrz
wczesne średniowiecze

CZUŁCZYCE, gm. Sawin
woj. chełmskie

PP Pracownie Konserwacji
Zabytków
Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska
Oddział w Lublinie

Badania prowadzili mgr Jerzy Cichomski
/autor sprawozdania/ i mgr Andrzej Hunicz,
Finansował WKZ w Chełmie. Pierwszy se-
zon badań. Grodzisko średniowieczne /XIV-
XV w. /.

Grodzisko leży na podmokłych łąkach, około 250 m od koryta Uherki, na południowy wschód od wsi Czuczycze. Obiekt ma kształt nieregularnego czworoboku z zaokrąglonymi narożnikami. Jest to nasymp o wysokości 3,5 m, o powierzchni użytkowej 300 m², otoczony fosą o szerokości 7 m.

Założono pięć wykopów /wszystkie o wymiarach 5 x 1,5 m/. Zbadano nawarstwienia centralnej powierzchni kopca i fosy. Układ warstw wskazuje na usypanie kopca na płaskim terenie. Uzyskano bogaty materiał ceramiczny, w tym dwa okazy kafli garnkowych, pozwalający datować stanowisko na XIV-XV wiek. Obiekt nawiązuje do grodzisk stożkowatych.

Materiały znajdują się w PP PKZ Oddział w Lublinie.

Dokumentację przekazano WKZ w Chełmie.

DMOSIN
woj. skierniewickie

Wojewódzki Konserwator
Zabytków
w Skierniewicach

Badanie ratownicze. Finansował WKZ
w Skierniewicach. Pierwszy sezon badań.
Grodzisko stożkowate /2 połowa XIV w. /.

W trakcie badań powierzchniowych /AZP/ ekipa archeologiczna pod kierownictwem mgr. Zbigniewa Lechowicza zaobserwowała postę-

pujący proces niszczenia przez wody rzeki Mrogi grodziska stożkowego w Dmosinie.

Powiadomiony o tym Wojewódzki Konserwator Zabytków w Skiernewicach podjął decyzję o przeprowadzeniu badań ratowniczych na najbardziej zagrożonym odcinku stanowiska.

Przebadano około 30 m² powierzchni w południowej części gródka. Wyróżniono 8 warstw zawierających m.in. współczesną próchnicę, przepaloną polepę, węgle drzewne, fragmenty przepalonych bierwion, popiół i torf. Ustalono, że na sztucznie usypanym nasypie posadowiony był drewniany budynek. Jednak odsłonięte relikty nie pozwalają na pełną jego rekonstrukcję. Obiekt zagłębiony na 1,2 m posiadał kamienne palenisko. Prawdopodobnie ściany jego wzniesione były w konstrukcji zrębowej. Szerokość ściany przekraczała 4,0 m.

Materiał ruchomy to przede wszystkim fragmenty naczyń wypalonych zarówno w atmosferze redukcyjnej jak i utleniającej. Trzy egzemplarze posiadały na dnie znak garncarski. Z pozostałych zabytków wymienić należy 3 groty bełtów i podkówkę żelazną oraz fragmenty stopki szklanej cylindrycznej. Całość datowana jest na 2 połowę XIV wieku. Po zakończeniu badań wykop zasypano, a część niszczoną przez rzekę zabezpieczono darnią i palikami.

Badania będą kontynuowane.

DROHICZYN
woj. białostockie
Stanowisko XXII "Cerkiew"

patrz
wczesne średniowiecze

ELBLĄG
Zamek

PP Pracownie Konserwacji
Zabytków
Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska
Oddział w Gdańsku

Badania prowadzili mgr Grażyna Nawrońska
i mgr Włodzimierz Piechocki /autor sprawa-
wozdania/. Finansował WKZ w Elblągu.
Drugi sezon badań. Okres średniowieczny.

Badania były kontynuacją prac z roku 1979 na terenie pozamkowym w Elblągu. Prowadzono je przy ul. Wapiennej na obszarze hipotetycznego zamku wysokiego. W założonym wykopie III o wymiarach 5 x 10 m pod murami i zagruzowanym wnętrzu XIX/XX-wiecznej kamienicy odsłonięto korony dwóch potężnych murów o szerokości około 2-2,5 m. Z powodu wysokiego poziomu wód gruntowych wybijających w wykopie oraz niewielkich odcinków, na których odkryto mury, nie można w tej chwili określić ich funkcji i chronologii. Badania w wykopie III będą kontynuowane przy znacznym powiększeniu jego obszaru.